

esset plena si apud cedentem aliquid remaneret cum posset solutum recipiendo aut cōpensando cessionari et eludere vñ in hoc est nō in merito cogitādum. De tertio dico q̄ si iudex aut arbiter in quo nō residet ius obligatōis et actiōis actine cedat non ē possibile q̄ cedat vel cedēdo transferat nomē debitoris in aliū nisi interueniēte ipsius debitoris cō sensu vt. l. i. C. de pro. p. g. que tradit formā datōis insolūtū nos debitoris que hic fuit nō fuit et forma p. glo. tradi ta ē a doctoribus approbata vt no. bar. ff. de re iudi. a diu. S. hic quoq;. De quarto quid iuris cum cessionari? ponit in locū cedentis utrū tunc cedēs possit solutū recipere cō pensare transfigere vel pacisci auditi quosdā tenentes q̄ sic p. l. qui ecce. ff. ad treb. vbi est melior tex. qui sit in iure. Lō trarium est vñ q̄ illa verba opantur solū cum ex senatuscō sulto heres fideicommissarum in locum suū constituit qm̄ ex verbis eiusde senatuscōsulti iutiles oēs et fundiū remanet actiōes quās. cesse sunt apud heredē. In aliis aut casib⁹ illa verba nihil opant et hoc tener glo. no. ff. de pac. l. si cū emptore. Pro pma tamē op̄i facit q̄ qui cedit utiles et exercitium dñiarum mādat nō vñ mādatum renocare posse vt. C. de dona. l. illam. S; solue q̄ non renocat renocatē simpli ci sed bene renocat solutōem recipiendo aut ē cōpensando nī postq; sibi cōpensandi et solvendi ē licentia interdā q̄ licentia in qōne pposita iterdā fuit p̄ denūciatōem p̄dēam vt singulis est oīlūm. De quinto an dca denūciatio sicut auferre p̄tēm soluēti ita auferat p̄tēm cōpensandi. R̄fisiūz est in pmo discursu q̄ aufert l̄ ante denūciatōem sicut p̄t solvi ita et p̄t cōpensari vt sic hīc duo posse vel nō posse cō pensari pcedit p̄ter rōne pitatis potentie et idēptūtūtōis ff. ad. l. aquil. l. illnd. ff. de fonte. l. i. De sexto et ultimo an possit fieri cōpensatio extra iudiciū et absente creditore nō curio multū ad p̄sens discutere s; remitto ad no. p. glo. d. bu. C. de apē. l. eius iō aut nō euro q̄ l̄ nō tenuisset sic itēz et de novo cōpensatio possit obūci si dcm dy. Simpli neq; ect q̄ possit exceptio cōpensatōis eodē medo opponi cessionario vt cedēti. Et ita cōsyllo ego Ang. zc. cclx.

De quadam snia interlocutoria invalida an excludat dā natū ab officiis vel offō exp̄sio nō obstante q̄ illi snia p̄ue rit cōdēnatus: et an talis snia debeat declarari nulla nec ne. Et an vñgōre dcē snia si de saculo cōtinēte noīa habiliū ad officia extrabat dānatūs debeat cedula nomē huīs p̄tēs laniari et lacerari. Et de remedio h̄ dca sniā p̄ cōdēnato. Et an possit peti q̄ dca snia p̄rio impiō successoris renocet.

unctus est Per dcm obūciū de alidoriis oliz capitaneū custodie cōis et populi cīnitati florentie nullo p̄ cedente pcessu lata fuit qdā pñūciatio et seu snia infrascripti tenoris. Qui dñs obūciō hēbat arbitriū et iudicētōem ordinariā sup maleficis et delictis ita tñ q̄ de eis que gerebat et faciebat nō poterat sindicari nisi de furto et bātaria p̄ oē chiaro fuit dcē cōdēnatio pecunaria soluta et p̄ eum fuit paritū dñis cōfinib⁹. Adodo vñsis p̄dcis et qdāz reformatōe edcā p̄ cōe florentie cuius tenor infra describit. Et p̄supposito q̄ dca pñūciatio seu snia emanauit de facto nullo pcedente pcessu vel citatōe querit nūquid de iure dñis chiaris possit hēc officia cōis florentie et si extrahere tur sit habilis ad officiū ad qdā extrahere. Et nūquid canzel lariū florentinus debeat dcē chiarū vel cedula cōtinētem nomē ei⁹ dālātare. Luius quidē reformatōis tenor talis ē vñ q̄ de cetero aliquis rector vel officialis forēs cōis et seu cīnitatis florentie nō possit nec debeat p̄ho motu aut ad p̄titōem requisitōe aut instantiā alicui⁹ vel alio quoq; mō cognoscere vel pcedere vel super nullitate aut annulatione alicui⁹ cōdēnationis hacten⁹ late et seu facie et seu que in futurū scā fuerit p̄ aliquē rectōe vel officiālē forēs dcē cīnitati et seu cōis florentie p̄ aliquo vel occasiōe alicui⁹ delicti maleficij vel excessus et seu de nullitate alicui⁹ bānū vel regi stratiōis alicui⁹ talis cōdēnatois exinde sente nec possit aut debeat d̄clare pñūciāz sniare d̄cernere indicare vñ d̄termicare aliquā talē cōdēnatoe ul̄ bānū latū ul̄ fcm̄ seu scāz aut ferē dū ul̄ ferēdā aut ei⁹ descriptōe ul̄ registratōe fuisse vel esse in totum vel aliqua eius pte nullā et nullū aut nō valuisse ul̄ nō tenuisse aut nō valere vel non tenere aut fuisse ul̄ eē mō aliquo seu aliqualiter cōtra seu preter formam iuris seu or die vñ statutorū cōis flo. aut quoq; mō idebitē seu iuste s̄f lie datū seu fcm̄ aut q̄ exēctōe nō mereat vñ hēc si debeat seu possit nec aliqualr̄ cōdēnatoz vel bānū suspēdere vñ ali qualr̄ i totū vñ i pte rūge tollere cassare irritare vñ annullare

et si pponeret vel decernere talē cōdēnationē vel bānū aut nomē cōdēnationis vel bānū nō interesse vel mereri aut quiduis alind qualitētūq; pponeret vñ obūceret et q̄ aliqua cōdēnatio vel bānū vt prefert latum vel factū et seu que vñ factū fieret p̄ aliquem rectōe vel officiālē forēsem forem̄ dei cōis vt p̄fert nō possit nec debeat cāzel lari cassari vel aboliri aut annulari vñgōre alicui⁹ s̄nie que deinceps data fuit per aliquē rectōe seu officiālē forēsem vñ cōis aut ciuitas predē nō possit ēt per aliquē aciūz quo in iudicio faciēdūm annullare cessare iritare vel inspe dēre aliquē ex dñis cōdēnatiois seu bānūs datis seu dan dis seu ei⁹ execūt. Nisi quatēnus alicui⁹ tali rectōe vel officiālē de predīcī aut sup̄ predīcī aut aliquo p̄dcōp̄ cōcedet de nouo auctoritas et potestas p̄ reformationē et seu pñūcōnō cōsilioz populi cōis floretē de cetero faciēdam ob seruatis solennitatibus et substātialibus oportunitis et ba bitis et interueniētibus numeris fabaz et requisitis fm̄ ordēnēm cōis maxime in deliberatōe reformationē et seu pñūcōnō demum pponēde in cōsiliis p̄dictis sup̄ nullitatē seu cassatione vel cāzellatione cōdēnatois sane et fm̄ differētiam cōdēnatois. et q̄ quilibet qui h̄ p̄dicta p̄ presēte legē disposita vel aliqd̄ ip̄oz fecerit seu venerit quo quomō directe vel indirecte intelligat incurrit et incurrit dēcō cōi pro vice qualibet in pena lib. Ad. in qua pena pos fit et debeat cōdēnari s̄marie et de plano et nibolim⁹ quicquid h̄ p̄dicta fuerit intelligat esse et si irritum et mane et executionez aliquāz nō mereat nec haberi possit et ēt quo ad fauorem cuiuscūz habeat et haberi et censeri possit et debeat pro infecto eo declarato et addito et pñūcio q̄ p̄dcis in nullo p̄dīcēt alicui⁹ s̄nie nullitatē hacten⁹ ante p̄tē legē late nec eins executōi zc.

I C I A Interlocutoria vere est diuini euā gelioz canōfi. et iuri nature pñia ac et in iūnica cū in nō citatum in nō cōfessum nul lisq; p̄bationib⁹ sepatum nulli pateat cōdēnādi potētia ut in. c. nos in quēq; potissime in cā criminali in qua p̄bationes clariores et exuberātiores requirunt. C. d p̄ba. l. sciant quinimo necessarie p̄tēti permittit in absitem nō cōfessum nec cōnictū maxime citatōe nō scā ferre snias ut in cle. pasto. de re iudi. p̄cidere cīm p̄ omissionē citatio nis defensionis facultas que iure naturali introducta est ut l. i. S. cum aut si quadru. pan. pi. fecis. dīca. et l. vt uim de in sli. et in. vt. C. vnde ui. l. i. ad. l. aquil. l. sciam. S. qui cū aliter vñ iure civili aut municipalī tolli nō p̄t ut in sli. de inz na turali. S. sed naturalia. Que cīm introducta sunt inz nature nō alio modo q̄z divina pñidētia sunt inducta ut ibi diuini aut iudicis nullus index est par vel superior. ergo illius inz nullus esse p̄t irrator aut destrictor ut. ff. de mino. l. minor aut magistris. et ff. de appella. l. i. S. si quis ad trebel. l. ille a quo. S. repestium de arbi. l. nam magistrat⁹ hic causas oēs snias alicuius iudicij illatinas ferri oportere cīrāt̄ quoq; in teresse p̄t. ff. de adop. l. nam ita din⁹. ff. de mino. l. in cāe. S. cā cognita. C. quo et q̄i in. l. ea que. C. de iure fi. l. facultas li. x. Et hoc iō q̄ per citationē aperit citato dcē defensiōis facultas que ut dixi nemini auferēta est sine cā subsistente aut cā legitima bene p̄t ut. l. si seruus. C. de his qui ad ec cle. cōfu. et l. i. et t. q̄. C. q̄i l̄ se sine iudi. vñdi. nec p̄ hoc dīcī tolli vel irritari ins dei aut nature qd̄ est immutabile ut p̄ dīxi sed potius limitari et distinguēt̄ qd̄ fieri p̄mittit ut p̄z in exemplis glo. dī. S. l̄ naturalia et in hoc exēplo q̄i iure diuino in ore duoy. zc. Et si multi sunt casus in quib⁹ hoc nō sufficit ex ordinatōe inz civilis ut haber. C. de testi. l. te stium et sic ex cā defensionis facultas auferat qd̄ est vñcū q̄z licite p̄mittit offenditōis p̄tās sic ex cā pueri p̄t facili tas defensionis ut posteri reseruat qd̄ est vñcūq; pñdicū qd̄ parat ex defensione nō scā recuperabile seu repabi le ex defensione premissa ex post scō exemplū p̄z ubi ex fuga p̄t incipi a captura aut p̄ executione instrumento p̄gnare tigie fm̄ formam stat. italie ut. C. de ferīa. l. dies festos. ff. que in fran. cre. l. ait p̄tor. S. si debitorem in cor. ut iudi. sine quoquo suffragio. S. necessitatē in sli. de actio. in prin. in gl. x. col. de pace. S. si quis hominē p̄z in exēplo vñcūq; in su maris opponis exēplo requires altiorē indaginē nā in alio iudicio talis defensio reseruat ad treb. ille aquo. S. si testi. C. de edic. dīni. adria. tollen. l. q̄. et C. de compē. l. fi. Lōchydō igī ex pñmissis dcēm interlocutoria tam grātē penam infe retē omni iure diuino humano canonico et ciuiti fundit⁹ nullam fore. Nec dicam eā cōfirmatam eo q̄ condēnati